

Yürüdüğüm yolun bedeli hayatım olmalı!

.....
SÜMEYYE KUŞAKÇI *

Uzun zaman önceydi. Daha yüzyıl dönmemişti. Kanımızın deli aktığı zamanlardı. Çantamda 33'lük bir tespih, bir de çakı taşıdığım doğruydum. Okul dönüşü apartman zillerine basıp kaçtığım da doğruydum. Çocuktuk bir yanımla hâlâ. Diğer yanımla büyümeye hevesli... Dilimizde hep iddialı cümleler: Hayat iman ve cihat! Sakarya'ya seslenirdik fırsat buldukça. O aktıkça, biz çoşardık sanki... Geyve'nin gülleri vardı bir de. Koklamaya kıyamazdık. Uyuyunca turnalar gelsin

isterdik rüyamıza... İsmimizin baş harfleri ne tutuyor diye bakar, şiirler yazardık. Bir gün film koptu. Şubat'ın 28'i, belki biraz daha evveli... Duvarlar ve ateşler ve fırtınalar ve depremler girdi dünyamıza. Etrafımıza duvarlar örenler, bizim en sevdiğini bir örümcek ağının arkasında koruyana inandığımızı bilmiyorlardı galiba. Yüreğimize kor ateşler salanlar, İbrahim'e serin ve selametli olan ateşin Rabb'ine iman ettiğimizi görmüyorlardı. Bir kaşık suda fırtına koparanlar, balığın karnında hikmete ram olan Yunus'u hiç duymamışlardı. Kuyudaki Yusuf, Mısır'a sultan olmamış mıydı vakti gelince? Musa, Firavun'un sarayında büyümemiş miydi? Yürüdüğümüz yolun bedeli hayatımızdı. Sınav heyecanı duymadık hiç, çünkü sınava girememekten korkuyorduk biz. Tercih telaşı da yaşamadık. Bizim için tercih yapmak, yasakların gölgesinde bir mecburiyetler silsilesiydi sadece! Planların üstünde planı olan Rabb'im, ecdadın iki kere kuşatıp alamadığı bir beldeye çıkardı yolumuzu. Her sabah tedirginliklerle girdiğimiz kapılar yoktu. Özgürlük vardı. Bir de gurbet... Sabırla bekledik. Özenle suladık yüreğimizi.

Tohum saç, bitmezse toprak utansın diyerek bekledik... Biz bu ülkeyi her şeyden çok sevdi. Anamızdan, babamızdan, yârimizden ve evladımızdan. Çünkü bildik ki *"sahip olduğumuz her şeyin değeri ancak bir vatana sahip olmakla başlar"*... Mevsimler geçti. İlk kar düştü şakaklarımızı. Yüzümüzde belli belirsiz çizgiler... Kâbus bitti. 7 başlı ejderha yenildi. Güneş doğdu. Kral kelebekleri gibi döndük evimize, bahçemize... Şimdi kök salmak zamanıdır. Gurbet akşamlarında bestelediğimiz o şarkıyı söyleme zamanı... Şükürünü eda etme bütün lütufların... Zevk-i selim, akl-ı selim ve kalb-i selim sahibi olmak ve öldürmek... Şaşırtmak Belkısıları sırça köşklerde... İnsanlığın kurtuluşuna talip medeniyetimizin yeniden ihyası hedefiyle taptaze bir soluk olan İbn Haldun Üniversitesi'nde devam etsin bu hikâye. Bir gün akşam olup biz de gidince, kalsın diye dudaklarda şarkımız bizim...

* İbn Haldun Üniversitesi İşletme Bölümü Öğretim Üyesi.